

igennem, siger: Okay, jeg kigger på det i næste samling.

Til sidst vil jeg sige, at hovedargumentet for ministeren for overhovedet at fremsætte forslaget var et ædelt ønske om at sikre, at der blev skabt en bedre form for risicistyring i de finansielle koncerner, og til det brug havde de behov for at lade kundeoplysninger sive op igennem systemet, sådan at koncernen kunne holde kontrol med de enkelte selskaber, men virkeligheden er jo, at det ansvar har den finansielle koncern den dag i dag. Den skal altid og til enhver tid sørge for, at de enkelte institutter er solvente, og at man lever op til banklovens krav, og det er jo også derfor, formanden for Finansrådet, direktøren for Den Danske Bank, over for Erhvervsudvalget har sagt, at risicistyring skal de da leve op til den dag i dag.

Når de ønsker, at man kan lade oplysninger sive op igennem koncernen, så er det da, fordi de ønsker at bruge kundeoplysningerne internt i andre dele af koncernen til markedsføring og til rådgivning. De kalder det ikke markedsføring, for det betyder noget i andre sammenhænge, men kunderådgivning. Det synes jeg de siger meget åbent og ærligt; det skal de dog trods alt have, men det burde også få ministeren til at sige, at så er der ingen grund til, at vi lader tingene køre videre i et halvt år.

Derfor vil jeg meget appellere om, at ministeren her i sidste øjeblik går op og erkender, at vi lige så godt kan bidé til bollen nu, som vi kan gøre det til oktober.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg vil gerne takke Erhvervsudvalget som helhed for et, som hr. Ole Sohn karakteriserede det, ualmindelig grundigt forarbejde til lovbehandlingen her i dag.

Jeg er enig i hr. Ole Sohns betragtninger, og jeg synes også, at der er kommet utrolig mange gode forslag, og at der har været en god og konstruktiv drøftelse med udvalget.

Jeg vil godt understrege, som hr. Ole Sohn selv gjorde det her til sidst i sit indlæg, at hovedformålet med disse finansielle love har været at følge det arbejde op, som bl.a. Erhvervsudvalget har iværksat for år tilbage med analyse af udviklingen af den finansielle sektor, herunder koncerner, og derfor er jeg ked af og ærgerlig over, at SF og Enhedslisten ikke vil medvirke til at øge tilsynet med de finansielle koncerner, herunder moderselskaberne. Det var bl.a. et af de problemer, der lå bag Hafniasagen.

Det synes jeg godt at Enhedslisten og SF kunne have bidraget med, og jeg synes, det er trist, at de ikke gør det.

Jeg synes, det er helt exceptionelt at høre SF's ordfører stå og henvise til, at Finansrådet mener, det er unødvendigt at gøre en ekstrainsats for at føre tilsyn med det finansielle holdingselskab, som er ejer af finansielle koncerner.

Hvad angår det andet tema, hr. Ole Sohn berører, om de sædvanlige kundeoplysninger og samtykke, har jeg jo for længe siden givet tilsagn om at arbejde med disse temaer, men jeg så gerne, at man skilte de to problemstillinger ad, og derfor selvfølgelig tilsagnet som svar på et spørgsmål fra udvalget, men det er jo ikke et tilsagn, som er af ny dato, og det ved hr. Ole Sohn udmærket. Det er der tidligere givet mundtligt tilsagn om.

Jeg er sikker på, at vi kan finde tilfredsstillende løsninger også på de spørgsmål, som SF's ordfører har tilkendegivet sin holdning til.

Ole Sohn (SF):

Det er lige for at komme med en lille korrektion.

Naturligvis vil vi gerne være med til at styrke tilsynet med den finansielle sektor. Det burde være hævet over enhver tvivl. Men pointen i det, jeg gav udtryk for, var, at den finansielle sektor – og det er da naturligt – ønsker så lidt kontrol som overhovedet muligt. Det er også hævet over enhver tvivl. Og pointen er jo, at grunden til, at den arbejder meget for den model, som ministeren nu ønsker at få igennem Folketinget, er, at den åbner for i langt videre udstrækning at kunne bruge kundeoplysningerne internt i koncernen.

Det nytter ikke noget, at ministeren ryster på hovedet, for Den Danske Bank har dokumenteret det. Den har dokumenteret, at den fifler med samtykkeerklæringerne. Det har den gjort i sagen om Topdanmark, og så skal man da være mere end almindelig naiv for at tro, at den vil stoppe det, hvis vi vedtager lovforslaget i den udformning, det har i dag.

Det er derfor, jeg siger, at vi er nødt til at få strammet reglerne om samtykke. Det burde vi gøre i samme moment, for så er der vel lidt ræson i det, men hvis først man rækker de finansielle institutter en lillefinger, så tror jeg nok, vi ved, hvad de ønsker at gøre ved den: Så tager de fat i hele armen, nøjagtig på samme måde, som de har gjort med begrebet »sædvanlige kundeoplysninger«, som var klart defineret